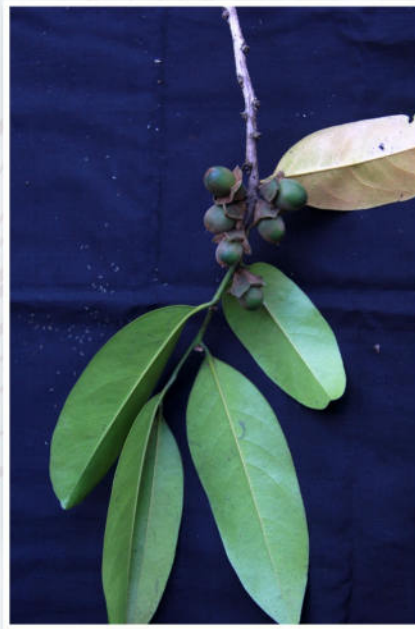

ชื่อพื้นเมือง : พลับเขา

ไม้ต้น

เล็ก สูง 10 ม. อาจพบสูงถึง 20 ม. เปลือก สีดำ ใบ รูปขอบขนานแกมรีถึงรูปไข่แคบ กว้าง 3-9 ซม. ยาว 8-25 ซม. ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคนแหลมถึงทุกลม กิ่งอ่อนมีขนสั้นสีน้ำตาลอ่อนกระจาย ใบแก่เนื้อคล้ายหนัง เกลี้ยง มักมีต่อมเป็นรูทั้งสองข้างของเส้นกลางใบด้านล่าง เส้นกลางใบเป็นร่องด้านบน เส้นใบโค้ง 7-15 คู่ เป็นวงและเชื่อมกันห่างจากขอบใบ ค่อนข้างเป็นร่องด้านบน เส้นใบย่อยเป็นร่างแหจาง ดอกเพศผู้ออกเป็นช่อกระจุกแน่นตามซอกใบหรือใต้ก้านใบ ก้านดอกยาว 5-7 มม. มีขน กลีบเลี้ยงยาว 3-5 มม. รูปประฆัง ปลายจักน้อยกว่าครึ่ง กลีบเป็นแฉกรูปสามเหลี่ยม 4-5 แฉก มีขนเส้นไหมด้านนอก ด้านใน เกลี้ยง เกสรเพศผู้ 12-18 อันอยู่เป็นคู่ ก้านชูอับเรณูมีขน อับเรณูมีขนตรงเส้นกลาง รังไข่เป็นหมัน รูปโคน มีขนยาว ดอกเพศเมียออกเดี่ยวตามซอกใบ ก้านดอกสั้นมาก กลีบเลี้ยงปลายจักหนึ่งส่วน สามของกลีบดอก เป็นแฉก 4-5 แฉก กลีบเลี้ยงและกลีบดอกเหมือนในดอกเพศผู้แต่ใหญ่กว่า เกสรเพศผู้เป็นหมัน 4-8 อัน รังไข่ มีขนแน่น ก้านเกสรเพศเมียเกลี้ยง ผล ขนาด 1.5-2.6 ซม. ไม่มีก้านผล รูปไข่ กลมหรือแบน อ่อนมีขนแน่น ค่อนข้างเกลี้ยง เว้นใกล้ปลาย แห้งและแข็ง มีมากกว่า 8 เมล็ด กลีบเลี้ยงรูปถ้วย หุ้มโคนผลขึ้นมาหนึ่งส่วนสาม ของผล ปลายจักหนึ่งส่วนสาม ของกลีบเป็นแฉก 4-5 แฉก กางออกหรือโค้งกลับ ขอบแฉกโค้งกลับขัด ไม่เป็น จีบ เนื้อหนาค่อนข้างแข็ง มีขนแน่นด้านใน พบในป่าดิบหรือป่าผลัดใบเขาหินปูน สูงถึง 600 ม.

ข้อมูลอ้างอิง : การ์ดเนอร์, ไชมอน พินดา สิทธิสุนทร ก่อกานดา ชยามฤต ไม่ป่าภาคใต้ เล่ม - พิมพ์ครั้งที่ 1.-กรุงเทพฯ :โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2558. 768 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

